

**עפ"א 48530/10/17 - דוד חיון נגד ועדת מקומית לתכנון אור יהודה
ازור**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 17-10-48530 חיון נ' ועדת מקומית לתכנון אור יהודה אזו

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט עמיתה מרום סוקולוב
דוד חיון
מבקש ע"י ב"כ עוז יעקב נחום ועוז'ד שי זוהר
נגד
המשיבה ועדת מקומית לתכנון אור יהודה אזו
ע"י ב"כ עוז'ד אויריס יער לייב

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט א. הרמלין) מיום 24.9.17.

הרקע

ביום 30.3.17 ניתן צו הריםה לפי סעיף 212 לחוק התכנון והבנייה למבנה שבו מתגורר המערער בסמוך לבית הכנסת. מדובר במבנה ישן שהוקם ללא היתר בניה בשטח ציבורי פתוח במקום המיועד לשביל להולכי רגל, אשר לא ניתן להכשרו.

הבקשה למתן צו הריםה הוגשה לבית משפט קמא בשנת 2014. צו הריםה דין ניתן בהסכמה המשיב ובهم המערער ביום 30.3.17.

המשיבה הסכימה בזמןו לכך כי הצע יכנס לתקופו 5 חודשים לאחר שניתנו ובית משפט קמא בהחלטה נשוא הדיון דחה את מועד כניסה לתקופתו של צו הריםה דין ליום 1.11.17.

להלן בתמצית טענות המערער

1. מרבית טענות המערער מתיחסות להחלטת בית משפט קמא מיום 30.3.17 בה ניתן תוקף להסכמה הצדדים לפיה המערער יפנה את המבנה נשוא צו הריםה עד ליום 1.9.17 (כגון: המערער לא היה מיוצג על ידי עורך דין). בית משפט קמא קיבל את הסכמתו של המערער שיעזג לדבריו את חבירו בבקשת

עמוד 1

למתן צו ההחלטה, כאשר לא הובאה כל ראייה לכך כי הוסמך על ידם ליצגם). בטענות הללו לא דין בית משפט קמא.

2. טעה בית משפט קמא כאשר לא התחשב בעובדה כי במשך שנים רבות לא הייתה כל טענה למשיבה לגבי הצורך בשbill להולכי רגל במקום.
3. המערער זקוק לעוד פרק זמן של 9 חודשים לצורך התארגנות מאוחר ומדובר במשפחה מרובת ילדים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי במסמכים שבתיק בהם"ש קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להידחות.

כאמור, בית משפט קמא צין בהחלטתו, ובצדק, כי הוא איננו יושב כערכאת ערעור על ההחלטה למתן צו ההחלטה שנית בהסכמה הצדדים ובهم המערער, ביום 30.3.17. על ההחלטה זו לא הוגש ערעור ועל כן אין מקום לערער עליה בעקביפין במסגרת ערעור זה, לאחר שמועד הערעור חלף זה מכבר, לא הוגשה כל בקשה להארכת מועד ואף אין נימוקים לשינויו הרב.

זאת ועוד, בהודעת הערעור אף צוין כי הערעור מוגש על ההחלטה מיום 24.9.17 ותו לא.

יודגש כי מעיון בפרוטוקולי הדיונים בבית משפט קמא אני למדה כי המערער והמשיבים הננספים היו מיוצגים בבית משפט קמא על ידי עורך דין מרבית הדיונים.

מלבד הטענות הנוגעות להחלטה מיום 30.3.17, שכאמור אין מקום לדון בהן במסגרת ערעור זה, לא מצאתי טענות אחרות שיש בהן ממש.

לטענת המערער יש להאריך את המועד לביצוע צו ההחלטה על מנת לאפשר לו שהות נוספת של התארגנות למשך 9 חודשים.

指出 כי הבקשה למתן צו ההחלטה הוגשה עוד בשנת 2014. הדיונים נמשכו מסיבות מלאה ואחרות במשך שלוש שנים וצו ההחלטה ניתן בהסכמה בשנת 2017. כמו כן ניתנה בהסכמה אורכה לכיניסטו לתקוף של הצו למשך 5 חודשים.

בית משפט קמא האריך את המועד דין עד ליום 1.11.17, לפנים משורת הדין.

במקרה דין, אין חולק כי היתר הבניה איננו נמצא "ביחס יד". מדובר בקרקע של קרן קיימת לישראל, קרקע ציבורית. המקום מועד לשbill להולכי רגל ולא ניתן להשיג היתר בניה במקום.

בנסיבות הללו אין מקום ליתן למערער אורכה נוספת על מנת למצוא מקום מגוריים חילופי.

כפי שהוברר היום בדיון, בבעלותו של המערער מציה דירה בת 6 חדרים בקרבת מקום. עובדה זו ככל לא הובאה בפני בית משפט קמא.

בנסיבות נשוא הדיון לא מצאת לי שגה בית משפט קמא בהחלטתו.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

לענין בקשה ב"כ המשيبة לפסק הוצאות, בהתחשב בנסיבות האישיות של המערער ולפניהם משורת הדין, אינני נעתרת לבקשת זו.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.